

maade vigtige Sag. Der er Ting, der trænge til nye Overvejelser. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Modtagelse og Gennemførelse i Aar. Jeg tror ikke, det er rigtigt at lade det gaa længere, som det gaar. Arbejdet er for overvældende.

Sabroe: Den ærede Ordfører for Regeringspartiet udtalte sig her for, at en Kreds af Mænd og Kvinder, der havde teoretisk og praktisk Kendskab til det store Spørgsmaal, hvoraf det foreliggende Spørgsmaal kun er en Sidegren, maa træde sammen og tage under Overvejelse de Reforme, som Udviklingen kræver, efter hvad der er aabenbaret ved forskellige Brøst, som snart den ene snart den anden har haft Lejlighed til at erfare. Jeg skal udtale min Tilslutning til denne Udtalelse fra den ærede Ordfører. Meningen maa vel være den, at det ærede Medlem ønsker, at der nedsættes en Kommission til at undersøge denne Sag. Jeg skal da udtale det Ønske, at de Mænd og Kvinder, der mulig maatte blive valgte fra den højtærede Ministers Side, maatte blive saadanne, som staa i Rapport til, hvad Udviklingen i Tiden har ført med sig af Krav, der kunne stilles til vore Børnehjem og Opdragelsesinstitutioner. Jeg tror, det vilde være urigtigt, hvis man vilde udelukke de Mænd og Kvinder, der have staaet, om jeg saa maa sige, i et vist Oppositionsforhold til dem, der hidtil have haft Styret. Jeg tænker ikke just her paa de Mænd, som direkte ere traadte i Opposition, men paa dem, hvis Anskuelser paa dette Omraade har afvejet stærkt fra Overinspektørens og Overværgeraadets. Jeg tillader mig blot at nævne et Par Navne for at anskueliggøre, hvilke Mænd jeg f. Eks. tænker mig kunde være udmærket egnede til at være med i en eventuel Kommission og der kunde gøre Tanker gældende, som falde sammen med, hvad der f. Eks. fra Arbejderklassens Side, fra Demokratiets Side, er krævet. Jeg skal blot nævne to Mænd: den tidligere Forstander for Bølgildaard, Møller, og Politimester Goll i Aarhus. Den sidste har blandt andet ved Udgivelsen af nogle Sjælsskildringer af Forbrydere, blandt andet af Jens Nielsen, aabenbaret en overordentlig Interesse for det, der ligger bagved disse Straffefangers Forbrydelser, og han er en Mand, der i sin tidligere Egenkab af Politinspektør her i København har haft Lejlighed til at gøre Erfaringer netop paa dette Omraade. Jeg haaber,

det ikke maa blive en ensidig Kommission, der bliver nedsat, og det tror jeg for øvrigt heller ikke. Jeg har ikke — det har jeg flere Gange haft Lejlighed til at udtale — den mest ubetingede Tillid til den højtærede Justitsminister, men skal han følge sit Hjertes Indskydelse, skal han følge den Opfattelse, som oprindeligt laa til Grund for hele hans politiske og, jeg kan tilføje, sociale Virksomhed, maa han nødvendigvis tage Hensyn til disse Krav. Thi den højtærede Justitsminister har jo staaet meget radikalt paa mange Spørgsmaal, der netop berøre det Omraade, vi her beskæftige os med.

Jeg skal altsaa udtale min Tilslutning til den ærede Ordførers Krav om, at hele dette store Spørgsmaal tages op til en grundig Behandling. Den Kommission, som var nedsat for mange Aar tilbage, og som for øvrigt blandt mange særdeles udmærkede Mænd talte Faderen til Planen om Dagarbejdsskolen herhjemme, Møller, samt Budde, maatte nødvendigvis, fordi Spørgsmaalet kun lige var i sin Vorden, i nogen Grad tage Hensyn til den haardhændede Opdragelsesmetode, der i tidligere Dage havde været anvendt paa vore Opdragelsesanstalter. Det kunde ikke forlanges, at disse Mænd, der som f. Eks. Budde i Virkeligheden repræsenterede et gennemhumant Syn paa hele Børneverdenen, skulde kunne tvinge deres Opfattelse igennem, for der gjorde sig stærkt modstridende Opfattelser gældende, og de, der var i Flertal i Kommissionen, var af den Opfattelse, at som det hidtil var gaaet, var det egentlig gaaet godt, og at det, det gjaldt om, var, at vi fik en Lov, der gav Myndighederne Ret til at berøve Forældrene deres Børn, et Krav, som var meget rimeligt. Men man tilsidesatte ganske de forskellige Hensyn til Individualiteten, som med Rette kunde være krævet iagttagne. Denne Kommission gjorde sit store Arbejde, og den Betænkning, som den afgav, var i Forhold til Tidsforholdene en fortrinlig Betænkning. Men nu er Tiden inde til at tilvejebringe et helt nyt Grundlag for, hvorledes Stats- og Kommune-myndighederne skulle stille sig til Omsorgen for forsømte, vanrøgtede og hjemløse Børn og Børn, som ere komne paa gale Veje.

En ny Kommission maatte blandt andet ogsaa have til Opgave, tænker jeg, at fremkomme med Forslag til Revision af Værgeraadsløven. Mine Meningsfæller og jeg have været meget ivrige efter at faa denne Lov. Da man fra anden Side be-